

Domáca pobožnosť na 2. nedeľu po Veľkej Noci (26. apríl 2020)

1. Úvod

V mene Boha Otca i Syna i Ducha Svätého

2. Pieseň ES 134

3. Odriekanie 10 Božích prikázaní:

Aby sme si všetci spoločne pripomenuli zákon Boží, odriekajme spoločne desať Božích prikázaní:
Ja som Hospodin, tvoj Boh ...

4. Zamyslenie nad Božím slovom (1Pt 2, 21-25)

S úctou si vypočujme slová Písma, ktoré sú zapísané v 1. liste apoštola Petra 2, 21-25:

„lebo na to ste boli povolani; pretože Kristus trpel za vás, dal vám príklad, aby ste nasledovali Jeho šľapaje. On nikdy hriechu neučinil, ani ľsti nebolo v Jeho ústach; keď Mu zlorečili, nezlorečil; keď trpel, nehrozil, ale porúchal Tomu, ktorý spravodlivo súdi; na vlastnom tele vyniesol naše hriechy na drevo, aby sme odumreli hriechom a žili spravodlivosti; Jeho krvavé rany vás uzdravili. Boli ste ako blúdiace ovce, ale teraz ste navrátení Pastierovi a Biskupovi vašich duší!“

Milí bratia a sestry!

Dnešná nedeľa je nedeľou dobrého Pastiera. Obraz Pána Ježiša Krista, ktorý ako Pastier láska či vedie svoje ovečky, vyvoláva dojemné chvenie u tých, ktorí hľadajú v niekom oporu a potrebujú niekoho nasledovať, no vyvoláva aj nevôľu u tých, ktorí sa neradi prispôsobujú a nechcú byť súčasťou stáda. Áno, aj takých je veľa. Veď samotné kresťanstvo vnímajú ľudia často ako zmes príkazov a zákazov a kresťanský život ako veľmi neslobodný a teda nezaujímavý. Kto by chcel niekoho nasledovať, vzdať sa vlastnej identity a pretvárať sa na obraz niekoho iného? Dnes predsa „letí“ originalita a výnimočnosť osobnosti. O nasledovaní pritom hovorí aj apoštol Peter v dnešných slovách. Vyzýva nás, aby sme nasledovali šľapaje Ježiša Krista, ktorý trpel za nás. Čo to ale znamená v praxi?

Ak si predstavíme pastiera, ktorý kráča po ceste a jeho ovečky ho nasledujú, evokuje to v nás pocit neslobody. Pastier vyberá cestu, určuje smer a ovečky musia ísť tade, kade on. No môžeme si predstaviť aj iný obraz. Ovečky, pasúce sa na lúke a pastiera, ktorý sedí na kraji čistinky, možno drieme, možno si práve strúha píšťalku z dreva a zdanlivo zabratý do svojej práce naoko ponecháva ovečky osamote. No predsa bdie a zasahuje, ak sa niektorá priveľmi vzdiali alebo sa blíži nebezpečenstvo. Takýto obraz v nás navodzuje pocit pohody. Pastier odpočíva a ovečky tiež. Jedna možno leží, iná sa pasie, iné sa hrajú a iné možno zvedavo skúmajú kraj čistiny. Je aj toto obraz nasledovania? Určite áno.

Ľudia si často predstavujú, že kresťanské „nasledovanie Ježiša Krista“ by malo viesť až k uniformite, kedy sú všetci rovnakí – podobne ako tie ovečky, ktoré všetky kráčajú rovnakým smerom a aj rovnakým spôsobom. Kresťanstvo však nie je o tom a ani slová apoštola Petra nevedú k tomu. Ak Pán Ježiš Kristus trpel a umrel na kríži a dal nám príklad, mali by sme teraz všetci pomrieť na krížoch? Ak Pán Ježiš konal zázraky, mali by sme ich konať aj my? Ak Pán Ježiš bol dokonalý, mali by sme aj my byť dokonalí a to presne takým istým spôsobom? To určite nie, veď to ani nie je možné. Viera nám nedáva konkrétne pokyny pre každú jednu situáciu, ale ukazuje nám základné princípy a dáva hranice rovnako ako ich majú tie ovečky na lúke. V rámci lúky môže každá robiť čo chce. Jedna tu dá priestor svojej energii a veselo poskakuje, iná zasa podľahne svojej lenivosti a leží. Aj jedno aj druhé je v poriadku, pretože pastier na ne stále dozerá. Problém nastane, ak by niektorá chcela odísť z lúky a opustiť vymedzené hranice. To už musí pastier zasiahnuť.

Apoštol Peter nám pripomína, ako žil a konal Pán Ježiš. Nikdy neklamal, nekonal svojvoľne, nenadával, neprial nič zlé ani svojim nepriateľom, naopak, všetko zveroval Bohu, obetoval sa za nás. To nie sú konkrétne činy, ale princípy, plynúce z Jeho lásky. Lásky, ktorá je tou základnou hybnou silou a u Neho sa prejavila vždy v maximálnej možnej podobe. U nás sa možno prejaví v menšej miere či v iných podobách, no musí byť prítomná. Nie konkrétne činy, ale práve tieto princípy sú to, čo máme po vzore Pána

Ježiša nasledovať. Ak On miloval, máme aj my milovať. Ak On žehnal, máme aj my žehnať. Ak On obetoval, máme aj my obetovať. Požehnanie od Pána Ježiša naplňalo siete rybárov, rozmnožovalo chleby, vracalo zdravie. To naše možno prinesie niekomu krajší či lepší deň, no ak ho niekto vďaka nášmu žehnaniu a dobroprajnosti prežije, nasledovali sme príklad Pána Ježiša. Pán Ježiš odovzdal do Božích rúk svojich mučiteľov pod krížom. My môžeme do Božích rúk odovzdať našich oponentov, naše konflikty, trápenia či veci, ktoré nás pohoršujú. Príklad Pána Ježiša budeme nasledovať, ak sa vzdáme pomsty či pokusu riešiť spor vlastnou spravodlivosťou. Pán Ježiš obetoval seba na kríži. My možno obetujeme pre iného svoj čas, peniaze či svoje pohodlie alebo súkromie. Ak to však urobíme z lásky, nasledujeme tým príklad Pána Ježiša. Skrátka, skutky sú rôzne, motív však ostáva. Prijatím a uskutočňovaním tých istých princípov, ktoré viedli Pána Ježiša – ako sú láska a z nej plynúca pravdovravnosť, dobroprajnosť, pomoc či obetovanie – nasledujeme Jeho príklad. Každý možno v inej miere a iným spôsobom ale predsa. Tak môžeme byť aj v jednej cirkvi a v jednom spoločenstve veľmi rôzni – rôzne temperamentní, ochotní či odhodlaní.

No predsa sa aj nám stane, že úplne vybočíme z cesty. Podľahneme emócií, v afekte prejavíme nelásku, prajeme niečo zlé či vezmeme spravodlivosť do vlastných rúk. To sú tie chvíle, kedy by sme už-už opustili lúku a šli svojou cestou. No Pastier bdie a môže nám pomôcť vrátiť sa späť. Práve v tých chvíľach sa Jeho úloha naplňa. Nemusí riešiť každý detail nášho života – čo sme zjedli, ktorou cestou sme šli či dokedy sme spali – no bdie nad naším srdcom a zavracia nás, keď nám hrozí poblúdenie. Robí to s cieľom priviesť nás do večného života, aby sme tam raz s Ním žili večne.

To je vlastne aj odpoveď na otázku, prečo sa to všetko deje. Ľudia sa neraz pýtajú na cieľ či zmysel života. Bez večnosti však nenachádzajú odpoveď. Iba finále v nebesiach dáva ľudskému životu nejaký zmysel. Človek bez viery v nebo a večný život preto vlastne ani nemá cieľ a jeho život sa podobá blúdeniu stratenej ovce. Tak o tom píše aj Peter. Bez Krista boli všetci iba takýmito ovcami. Žili, no žili podľa vlastného rozumu či citov a nedokázali nájsť zmysel a smer svojho života. Smrťou Ježiša Krista sa však otvorili brány neba – otvorila sa možnosť vrátiť sa k Bohu a vojsť do večného kráľovstva – a tak dostalo ľudstvo nový cieľ. Krv Ježiša Krista ľudí obmyla od hriechov, Jeho smrť uzdravila ich rany, Jeho vzkriesenie dalo nádej večného života. Chce to však „umrieť hriechu a žiť v spravodlivosti“ čo ľudsky povedané znamená rozlúčiť sa s egoizmom a nasledovať Ježiša Krista.

Ako nasledovníci Pána Ježiša tiež určite mnohokrát zlyháme, tiež určite neraz podľahneme vášni alebo egoistickým túžbam. No budeme mať Pastiera, ktorý nás môže zastaviť, upozorniť a vrátiť späť. Prejavme teda aj dnes vôľu nasledovať Ho a prosme Ho, aby nad nami bdel a viedol nás i s našou ochotou, temperamentom, silou i odhodlaním do večného kráľovstva. Amen.

Pomodlime sa:

Pane Ježiši Kriste, ďakujeme Ti, že si umrel za nás a svojou krvou obmyl naše hriechy, svojou smrťou uzdravil rany nášho života. Svojím životom si nám dal príklad, ktorý chceme nasledovať, aj keď nedokážeme byť takí ako Ty. Prosíme Ťa však, ako dobrý Pastier bdej nad nami a zastav nás, ak by sme chceli ísť vlastnou cestou, zavráť, ak podľahneme egoizmu či neláske, prived' späť, keď budeme odbáčať z cesty. Dôverujeme Ti a túžime s Tebou kráčať teraz a raz prísť do Tvojho kráľovstva a žiť tam s Tebou večne. Amen.

Teraz spoločne odriekajme modlitbu Pánovu:

Otče náš, ktorý si v nebesiach...

5. *Viera všeobecná kresťanská*

Napokon spoločne vyznajme vieru v trojjediného Boha slovami Apoštolského vyznania:

Verím v Boha Otca všemohúceho...

6. *Pieseň ES 512*

7. *Záverečné požehnanie*

Prijmite požehnanie:

Vzrastajte v milosti a známosti nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista. Jemu buď sláva aj teraz aj naveky! Amen.